

Şimdiye kadar günlük politika üzerine fazla yazmadım; ilgilenmediğimden değil tabii. Hem çok yazan vardı ve hem de reel sosyalizmin tarihi ile ilgili konularda okumak ve yazmak fazlasıyla zamanımı alıyordu. Buna küreselleşme ve değişik bölgelerdeki direniş hareketlerine yönelik okumayı da katın.

Bir bölümünü tanıdığım bazı arkadaşların günlük politika yazılarını okudukça beni sıkıntı basmaya başladı. Bilgili, dil bilen, kafası çalışan arkadaşlar; ama nedendir bilmiyorum, bazı açık gerçekleri bir türlü görmek istemiyorlar.

Herhalde şöyle düşünüyorlar: Rusya Esad rejimini destekliyor; Türkiye de buna karşı olduğuna göre buradan çıkacak sonuç, Rusya ile Türkiye'nin arasının açık olmasıdır. Önemli gelişmelerde tersinin görülmesine rağmen bu konuda ısrar ediyorlar.

Rusya tabii ki Türkiye'nin bütün isteklerine uymuyor, bazen tersi yönde de gidiyor ama önemli olaylarda Erdoğan'ı destekliyor, fazla yıpranmasını da istemiyor.

Hem Esad hem de Erdoğan desteklenir mi diye sorarsanız, büyük devletlerin politikasını bilmiyorsunuz demektir. Onlar birkaç yere birden oynarlar ve bir deyimle yumurtaları aynı sepete koymazlar.

Bu konuda son örneğe bakalım.

İdlib'de ağır kayıp verildi ve bu kaybın içerde Erdoğan'ı ve AKP'yi yıpratmaması mümkün değildi. Ne yaptı Rusya; hiç gereği yokken hava sahasını sınırlı olarak açtı. Türkiye SİHA'ları kullanarak Suriye ordusuna saldırdı ve verdirilen kayıplar medyada iyice abartılarak yayınlandı ve Erdoğan durumu kurtardı.

“Suriye’ye misliyle karşılık verildi, şehitlerin kanı yerde kalmadı.”

Nereden icap etti hava sahasının açılması? Rusya hava sahasını sınırlı olarak açmasaydı Türkiye Suriye’de sinek bile uçuramazdı. Hava sahası “durumu kurtar, Suriye’yi biraz döv, bunu da abartarak medyada yansıt” diye açıldı.

Başka türlü yorum yapmak mümkün değildir.

Kişileştirirsek; Putin Erdoğan’ın bütün istediklerini yerine getirmiyor ama yıpranmasını da istemiyor. Rusya’nın Türkiye ile büyük çıkar ilişkileri bulunuyor. NATO’nun önemli bir üyesi Türkiye’nin NATO’dan biraz uzaklaşması bir yana, Rusya’nın ilk nükleer santrali Türkiye’ye ihraç etmesi başka bir yana... Ek olarak Türkiye’nin S-400 alımı da var. Türkiye Rusya’dan doğal gaz ve petrol alırken, boru hatları vasıtasıyla bunlar Avrupa ülkelerine de götürülüyor.

İlişkilerin daha da gelişmesinin yolu da açık üstelik...

Böyle bir durumda Rusya çıkarına olanı yapıyor ve Erdoğan’ın en azından fazla yıpranmasını istemiyor.

Belirleyici olan budur. Türkiye ile Rusya arasında sorunlar olur, ters tutumlar da olur ama belirleyici olan budur, olayların gösterdiği budur.

Unutmayalım, Rusya savaş uçakları için hava sahasını açmasaydı Türkiye Afrin’i kısa sürede ele geçiremezdi.

Günlük politik yorum yapan bazı yazarlar ise iki ülke arasındaki şu veya bu soruna takılıp, buradan genelleme yapıyorlar. Sorunlar var, burası açık; tam bir uyum söz konusu değil, burası da açık; ama önemli dönemeçlerde Rusya’nın tutumu da açıktır.

İsteklerimizi gerçeklerin yerine koymayalım...